

PLA DE RECUPERACIÓ DE L'ÀNEC CAPBLANC A LA COMUNITAT VALENCIA

GENERALITAT
VALENCIANA

CONSELLERIA DE TERRITORI
I HABITATGE

MONOGRAFIA

“PLA DE RECUPERACIÓ DE L'ÀNEC CAPBLANC A LA COMUNITAT VALENCIANA”

EDITA

Conselleria de Territori i Habitatge

FOTOGRAFIES DE LA COBERTA I INTERIOR

Coberta: *Mascle ànec capblanc:* **Marcos Ferrández**

Ànecs capblac i cullerot: **Conselleria de Territori i Habitatge**

Interior: **Conselleria de Territori i Habitatge**

DISSENY I MAQUETACIÓ

Carles Gago

Índex

1.- Anàlisi de la situació actual de l'espècie	2
1.1.- Distribució geogràfica general	2
1.2.- Distribució detallada a la Comunitat Valenciana	3
1.3.- Estat de la població de l'ànec capblanc i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana	3
1.4.- Amenaces de la població de l'ànec capblanc i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana	4
1.5.- Avaluació de les accions de conservació realitzades	7
2.- Mesures de conservació	8
2.1.- Establiment d'objectius	8
2.2.- Mesures directes de protecció de l'espècie	8
2.3.- Mesures de conservació i restauració de l'hàbitat	8
2.4.- Desenvolupament de programes d'investigació i educatius	9
3.- Programa d'actuacions	10
3.1.- Plans d'acció	10
3.2.- Relació amb altres administracions	10
3.3.- Instruments financers requerits	10
4.- Avaluació del pla	10
4.1.- Objectiu	10
4.2.- Indicadors de compliment d'objectius	11
5.- Mecanismes de participació	11
6.- Annex I: Decret 93/2005	12
7.- Annex II: Cartografia	20

1. Anàlisi de la situació actual de l'espècie

1.1. Distribució geogràfica general

L'espècie presenta una distribució actualment molt fragmentada, i s'extingeix com a reproductora en alguns països durant les últimes dècades del segle XX (França, Itàlia, Iugoslàvia, Hongria, Albània, Grècia, Romania, Azerbaïdjan, Egipte i Israel). Les divisions entre les poblacions biogeogràfiques de l'ànec capblanc són poc conegudes, encara que poden distingir-se dues poblacions generals:

1. Una primera població d'Àsia central i oriental amb caràcter essencialment migratori, nidificant principalment en el nord de Kazakhstan, el sud de Rússia i Mongòlia, i hivernant de forma més usual a Europa oriental i Pakistan.

2. Una població resident a Europa occidental i el nord d'Àfrica, probablement amb un ampli rang de distribució fins a 1850-1930. No obstant això, en l'actualitat roman durant tot l'any principalment a Espanya, però també amb cert nombre a Algèria i Tunis. En la Península Ibèrica ha ampliat considerablement la seua àrea de distribució cap a l'est i el nord des de 1980, ocupant València i Castella-la Manxa des dels seus nuclis originals d'Andalusia. Ha sigut reintroduïda des de captivitat a l'illa de Mallorca.

En definitiva, mentre la població occidental es caracteritza pel seu sedentariisme, l'oriental essencialment pel seu caràcter migratori, i es desplaça longitudinalment entre regions de l'estació freda a la càlida. A Espanya, encara que les aus poden concentrar-se en certs llocs durant l'hivern (generalment els més grans i de caràcter més permanent), passen a altres localitats més idònies per

Exemplar d'ànec capblanc (baix a la dreta) entre cullellots.

a la cria durant el període reproductor, no existix una direccionalitat clara en els trasbalsos interestacionals.

Segons les dades disponibles, històricament l'ànec capblanc s'ha constituït com una espècie present principalment de forma regular a Andalusia (amb el seu nucli més important fincat en els marenys del Guadalquivir), encara que apareixen també en altres regions ibèriques, però probablement poc abundant, destacant l'excepcional de les seues observacions.

Tot i que encara existien referències ambigües per a mitjan del segle XX, les primeres dades numèriques disponibles per a la població espanyola es van correspondre amb les de la dècada dels 50 de la passada centúria, format per uns 400 exemplars en els marenys del Guadalquivir. Gràcies a les mesures de conservació adoptades i unes favorables condicions hídriques en les llacunes on es distribuïa l'espècie, es va donar un creixement i una expansió vertiginosa de la població, des dels 667 individus empadronats com a màxim en 25 llacunes durant 1995, als 4.489 comptabilitzats en el doble de localitats durant 2000.

Malgrat la vertiginosa recuperació de l'espècie en els últims anys, la major

part de la seua població ha quedat concentrada en un o molt pocs aiguamolls.

1.2. Distribució detallada a la Comunitat Valenciana

Pel fet que el nucli original de la població d'ànec capblanc a Espanya es trobava en els marenys del Guadalquivir durant el segle XIX, no és fins a anys posteriors, i amb l'expansió d'exemplars des dels marenys, quan comencen a observar-se ànecs fora de l'àmbit andalús. En aquest sentit, la primera cita referent a l'espècie a la Comunitat Valenciana és la captura d'un exemplar mascle el 25 de febrer de 1916 a l'Albufera. Posteriorment, es va descriure la caça de tres i dos exemplars en la mateixa localitat durant setembre de 1941 i 1942 respectivament, com també la caça d'un al desembre de 1959 en el Fondo d'Elx-Crevillent. A partir de l'increment poblacional i l'expansió experimentada per l'ànec capblanc després del mínim històric de 1977, progressivament van tornar a ocupar-se nous aiguamolls per diferents zones de la geografia espanyola, o bé antigament abandonats per l'ànec o colonitzats en primera ocasió. Va ser llavors quan va aparèixer una altra vegada l'espècie a la Comunitat Valenciana. Concretament, la primera dada nova coneguda de presència llevantina de l'ànec capblanc (SEO Albufera) es va correspondre, a l'octubre de 1990, amb sis exemplars joves observats al Fondo (Alacant). Des de llavors, l'anàtid va anar augmentant els seus efectius gradualment en la zona, i és des de llavors ja la seua presència continua de forma quasi ininterrompuda. No obstant això, l'espècie va ubicar els seus efectius en un o molt pocs

aiguamolls llewantins.

Malgrat l'existència a la Comunitat Valenciana de relativa disponibilitat d'aiguamolls, tan sols un baix nombre d'ells pareix adequat per a ser utilitzat per part de l'ànec capblanc segons les seues característiques intrínseques. És per això que la presència d'aquesta espècie únicament ha sigut detectada fins a la data en 10 sistemes palustres de la Comunitat Valenciana (menys del 20% dels existents). Aquests es corresponen amb:

- . El Parc Natural del Fondo.
- . El Hondo de Amorós.
- . Els Bassars-Clot de Galvany.
- . El Parc Natural de les Salines de Santa Pola.
- . La depuradora de Santa Pola.
- . L'embassament d'Elx.
- . La desembocadura del riu Segura.
- . El Parc Natural de l'Albufera de València.
- . La Marjal dels Moros.
- . La Desembocadura del riu Millars.

La major part d'ells estan concentrats a la costa d'Alacant, excepte els tres últims, ubicats a la província de València (2) i Castelló (l'últim).

1.3. Estat de la població de l'ànec capblanc i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana

Malgrat la nova arribada de l'ànec capblanc a les zones palustres de la Comunitat Valenciana, la seua contribució proporcional a l'abundància o al nombre de llacunes ocupades a Espanya no va ser molt important fins a finals de la dècada dels 90 del segle XX, representant un xicotet percentatge dels individus i les localitats amb presència de l'espècie a escala nacional (sempre menor al 20% del total).

Zona de reserva integral al Parc Natural del Fondo.

El valor de cada un dels aiguamolls ocupats per l'espècie a la Comunitat Valenciana no és igual. Amb enorme diferència, el Parc Natural del Fondo és el lloc clau per a l'espècie. És l'aiguamoll amb la major població registrada a Europa occidental, i on l'espècie cria de forma regular en un major període de temps en tota la Comunitat Valenciana. Sens dubte, fruit d'un efecte font, per part del Parc Natural del Fondo, s'ha produït la colonització que fins ara es pot considerar el segon aiguamoll en importància per a l'espècie a la Comunitat Valenciana. Es tracta del Clot de Galvany, amb presència regular de l'espècie des de 2001 i cria continuada des de 2002.

A causa de la importància poblacional que presenta el Parc Natural del Fondo per a l'ànec, en relació amb la que es presenta en la resta d'aiguamolls on apareix, l'evolució de la població en aquest aiguamoll representa pràcticament la de la Comunitat Valenciana. La recuperació poblacional d'aquesta au en el Parc Natural del Fondo, es tracta d'una espècie en perill d'extinció, es pot considerar

espectacular, perquè s'ha passat d'escasos exemplars l'any 1990, a 4.035 exemplars a l'agost de 2000. Així mateix, s'ha passat de la primera dada de cria en aquest aiguamoll amb una parella en 1991, a 120 parelles l'any 2000.

L'ànec capblanc ha aparegut en l'Hondo de Amorós (terme municipal de San Fulgencio, Alacant) a partir de 1996, i s'ha assentat de forma més o menys sovint i s'ha reproduït quan les condicions hídriques són adequades, com va ocórrer en 1997, 2001 i 2002.

Amb presència irregular de l'espècie des de 1994, i fins i tot una cita de cria puntual en 1995, el Parc Natural de les Salines de Santa Pola només registra cites de l'espècie quan les condicions del Parc Natural del Fondo no són adequades, i part de la població assentada busca refugi en aquest parc.

En la resta d'aiguamolls l'aparició de l'espècie es pot considerar erràtica.

1.4. Amenaces de la població de l'ànec capblanc i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana

Els factors determinants de l'actual situació de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana són els següents:

1.4.1. Alteració de l'hàbitat de l'espècie

. Pèrdua de la qualitat de l'hàbitat:
l'elevada concentració de la població en un únic aiguamoll la fa molt vulnerable davant de qualsevol modificació o situació crítica d'aquest ecosistema. La pèrdua en la qualitat de l'hàbitat en El Fondo està provocant fortes fluctuacions de la població de l'espècie, no sols en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, sinó a escala nacional, per la seua importància. La pèrdua de la qualitat de l'hàbitat se centra en la qualitat i la quantitat del

recurs hídric, el qual, al mateix temps que escàs, manté unes qualitats molt baixes de l'aigua que alimenta la major part de l'aiguamoll.

. Gestió de l'hàbitat: tant una inadequada gestió dels nivells hídrics amb descens de nivells bruscos en les èpoques més sensibles per a l'espècie, com també de la vegetació perillacunar reduint-la a una escassa banda, poden provocar l'absència de l'espècie en un aiguamoll o la pèrdua de la capacitat com a zona de cria de l'espècie.

1.4.2. *Plumbisme*

El plom (Pb) és un metall pesat contaminant resistent a les condicions existents en la intempèrie, encara que acaba per dissoldre's i pol·luir l'aigua, pot incorporar-se a les cadenes tròfiques dels ecosistemes com un verí per a la fauna.

La densitat de perdigons de plom trobada en els sediments del fons dels aiguamolls mediterranis, on s'ha utilitzat aquest tipus de munició per a la caça, és de les més elevades trobades en el món.

Els anàtids ingereixen aquests perdigons en confondre'ls amb cudols per al seu ús com betzoars o llavors per a alimentar-se. La ingesta de perdigons de plom en les aus aquàtiques provoquen la seua mort per enverinament, ja que els ploms acaben dissolent-se i passant al seu corrent sanguini, produint danys neurològics, hematològics i gastrointestinals amb efectes acumulatius i, en alguns casos, irreversibles. Per tant, l'enverinament per presa de perdigons de plom en aus aquàtiques ha resultat ser una de les principals causes d'intoxicació i mort d'aquestes, tant a Espanya com a la resta de la costa mediterrània, ja que fins a la

ingestió d'un únic perdigó pot provocar la defunció de l'individu. A Espanya es calcula que moren anualment entre 30.000 i 50.000 aus per aquesta causa.

La intoxicació de l'ànec capblanc per la ingesta de perdigons de plom procedents de l'activitat cinegètica és una amenaça greu per a la població de la Comunitat Valenciana. Les dades registrades durant els últims anys per part del Servei de Conservació de la Biodiversitat així ho han demostrat, i les anàlisis mostren una prevalència del plom en els individus analitzats superior al 60%. Amb aquestes dades de prevalència analitzades, junt amb les anàlisis de la distribució i densitat dels perdigons de plom realitzats en els Parcs Naturals del Fondo i de les Salines de Santa Pola, s'estableix una avaluació d'aquesta amenaça com a greu.

1.4.3. *Ànec de Jamaica (Oxyura jamaicensis)*

El principal problema que actualment recau sobre la seua conservació a llarg termini és el de la presència paleàrtica de l'ànec de Jamaica.

L'ànec de Jamaica és una espècie neàrtica, originària d'Amèrica del Nord, illes del Carib i zona andina de Sud-amèrica, que en 1948 va ser introduïda a Europa amb la inclusió de sis exemplars de *O. jamaicensis jamaicensis* en la col·lecció de la Wildfowl and Wetlands Trust (Slimbridge, Regne Unit) importades dels Estats Units. Aquestes van acabar reproduint-se amb èxit i passant a estat lliure per exemplars fugits de captivitat i soltes deliberades, es conforma una població silvestre en l'illa que va créixer de forma exponencial durant els primers anys, per a botar posteriorment al continent europeu i

aparéixer en 19 països, entre els quals es va trobar Espanya amb la primera observació en 1983. Actualment s'ha estimat una població britànica de l'espècie al·lòctona formada per unes 5.000 aus, existint també xicotets nuclis de reproducció a França, Bèlgica i Holanda. Per a Espanya, l'ànec de Jamaica ha sigut vist a 20 províncies, i existeixen dades de reproducció almenys en dues ocasions durant els anys 1989-1991 i 1998-2000.

En la Comunitat Valenciana hi ha observacions de l'espècie des de 1988, amb una primera cita durant aquest any en les salines de Calp (Alacant). Posteriorment va ser observada en la Marjal d'Almenara (Castelló) en 1990, en l'Hondo de Amorós durant 1995, com també en les salines de Santa Pola i El Fondo a partir de 1991, probablement va criar en la primera localitat durant 1990 i en l'última durant 1991 i 2000.

El primordial inconvenient associat a la presència paleàrtica de l'ànec de Jamaica és el fet que coincideix amb l'àrea de distribució de l'ànec capblanc, i es produïx hibridació entre ambdues espècies que, a la llarga, podria acabar per fer desaparéixer genèticament l'au-tòctona, en haver-se trobat híbrids fèrtils (*O. jamaicensis* x *leucocephala*) de diverses generacions entre ambdues. Respecte d'això, han sigut observats a Espanya híbrids de les dues espècies des de 1991, indicant còpules entre ambdós ànecs en el país almenys des de 1990 o anys anteriors.

1.4.4. Caça i pesca

. Caça: pel dòcil comportament mostrat pels individus de l'espècie enfront de la presència humana i la seua dificultat per a alçar el vol després de romandre

Radiografia d'un ànec capblanc afectat per plumbisme.

posada, un dels principals problemes a què aquesta sempre s'ha enfrontat ha sigut el de l'activitat cinegètica en les seues llacunes d'ús, en conformar-se com un blanc fàcil. Per tant, la pressió de la caça ha sigut considerada una de les majors amenaces per a la conservació de l'ànec capblanc i dels principals factors que la van conduir a la seua dramàtica regressió a Espanya.

El problema de la caça és molt patent en una Comunitat com la Valenciana, on la història i la tradició de l'activitat es troben encara hui en dia molt arrelades, gaudint de molta popularitat entre els habitants locals i visitants. Aquest pot ser el factor clau de l'escassa ocupació per part de l'ànec d'altres àrees pròximes als embassaments de Ponent i Llevant del Fondo amb òptimes condicions ambientals per a la seua utilització però en les quals s'e-

xerceix l'activitat cinegètica. Aquest argument es veu reforçat ja que la persistència d'estabilitat de les poblacions al Fondo i al Clot de Galvany va començar a partir del 1996 i 2001, respectivament, quan es va iniciar la prohibició de la caça en els grans embassaments de la primera localitat i anys després de l'inici del control de l'activitat cinegètica en la totalitat de superfície de la segona.

Actualment encara es practica la caça durant els mesos hivernals a vedats ubicats en:

- . Algunes llacunes perifèriques del Parc Natural del Fondo, mitjançant l'ocupació del lloc fix de matí o vesprada, al marge de la propietat pública o de la Comunitat de Regs del Llevant.

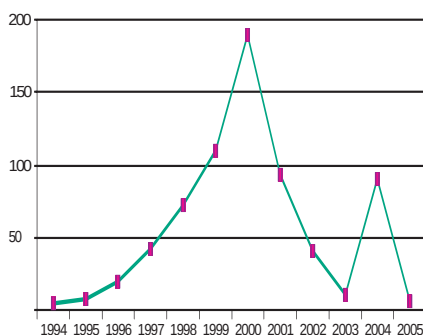
- . L'Hondo d'Amorós en tota la seua superfície.

- . Totes les finques on pot trobar-se l'ànec capblanc dins del Parc Natural de les Salines de Santa Pola.

- . Pesca: Cert tipus d'arts de pesca provoca la mort entre els individus de la població en quedar-s'hi atrapat i morir ofegats. A més, la gestió dels nivells hídrics per a la captura de les espècies íctiques pot repercutir en la tendència de l'espècie en l'aiguamoll i en la seua cria per canvis bruscos en els nivells d'aigua, afectant tant la seua tendència a la pèrdua de postes pel seu efecte en els nius.

1.5. Avaluació de les accions de conservació realitzades

L'aprovació del projecte LIFE-Natura denominat Pla de Conservació de l'Ànec Capblanc a la Comunitat Valenciana l'any 2000, amb el finançament europeu consegüent, suposa l'inici de la posada en marxa d'una sèrie d'actuacions encaminades a la recupe-

Evolució de les femelles reproductores d'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana.

ració de la població de la dita espècie, orientades a l'eliminació o la reducció de les principals amenaces de l'espècie a la Comunitat Valenciana. Anteriorment a aquesta data ja es van realitzar actuacions encaminades a afavorir l'assentament i la viabilitat de la població d'aquesta espècie. En concret, es va actuar sobre la gestió de la caça i el control dels individus de l'ànec de Jamaica. Amb el projecte Life-Natura mencionat es duen a terme una sèrie d'accions encaminades a reduir o eliminar les amenaces que pesen sobre la població de la Comunitat Valenciana. Són les següents:

- . Investigació sobre l'ús de l'hàbitat per l'espècie, la introgressió genètica en la població de la Comunitat Valenciana i del plumbisme.

- . Seguiment de la població de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana.

- . Control i eliminació de l'ànec de Jamaica i els seus híbrids.

- . Elaboració del document tècnic informatiu bàsic per a la redacció del pla de recuperació de l'espècie a la Comunitat Valenciana.

Masclé d'ànec capblanc mort en una anguilera.

- Elaboració d'un pla d'actuació sobre la contaminació per plom en les Zones d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) del Parc Natural del Fondo i del Parc Natural de les Salines de Santa Pola.

- Actuació sobre zones contaminades per plom cinègic en el Parc Natural del Fondo.

- Programa de sensibilització i educació ambiental.

Aquestes accions estan donant la informació necessària per a una millor gestió de l'hàbitat i, a més, s'estan duent a terme actuacions que minimitzen els riscos per a l'espècie. Fins a la data, no obstant això, estava pendent la creació d'un marc jurídic i normatiu que ordenara totes les actuacions necessàries, de manera que aquestes no es duguen a terme de forma espontània i sense criteris constants. D'altra banda, la conservació de l'hàbitat de l'espècie és un treball constant per a poder considerar-se assegurada, en ser alguns dels problemes existents de difícil solució i, en tot cas, localitzar-se el seu hàbitat potencial en algunes de les zones de major activitat humana del territori valencià.

Finalment, és necessari establir un

marc de participació reglada d'entitats públiques i privades en la conservació d'aquesta espècie, que permeta repartir esforços i iniciatives més enllà de l'administració ambiental.

2. Mesures de conservació

2.1. Establiment d'objectius

Els objectius a llarg termini no poden ser altres que assegurar la supervivència de l'espècie, mantenint poblacions estables en diferents aiguamolls de la seua àrea de distribució. A mig termini, es marquen els següents objectius:

- Posseir els millors coneixements possibles sobre l'ús de l'hàbitat de l'espècie.

- Assegurar i millorar les condicions de l'hàbitat de les principals zones d'ús de l'espècie en el Parc Natural del Fondo com a principal zona per a l'espècie a la Comunitat Valenciana (i Espanya), i font d'individus de la població per a altres aiguamolls a la Comunitat Valenciana.

- Continuar amb el control i l'eliminació dels individus de l'ànec de Jamaica en tot el territori de la Comunitat.

- Establir projectes pilot de gestió en zones de recuperació de l'espècie amb l'objecte de comprovar els resultats, a fi d'ampliar les zones adequades per a l'espècie.

2.2. Mesures directes de protecció de l'espècie

Ha de donar-se prioritat en la vigilància per la presència d'individus de l'ànec de Jamaica i híbrids en el territori valencià, com també en el seguiment de la comprovació de la salut genètica de la població, evitant la introgressió genètica per part de l'espècie exòtica. Doncs hau-

ran de realitzar-se plans de control i eliminació dels individus albirats, i un control genètic de tots aquells exemplars recuperats de l'ànec capblanc per a comprovar el seu estat genètic particular i de la població en general.

2.3. Mesures de conservació i restauració de l'hàbitat

D'acord amb la legislació vigent en matèria de conservació de la natura, ha de donar-se prioritat a la protecció de les espècies en el seu medi natural. Amb la premissa que resulta sempre més efectiu i més econòmic el manteniment i la millora de l'hàbitat existent que la inversió per a la creació de nous hàbitats, s'estableix que el criteri prioritari serà la conservació dels hàbitats actualment existents, aplicant al màxim tota la legislació vigent. Aquesta protecció ha d'aplicar-se no sols a les zones catalogades en aquest decret com a àrees de conservació de l'espècie, sinó també a garantir la protecció de tots aquells hàbitats que són adequats per a la seua colonització; d'ací l'aplicació de les mesures de protecció contingudes en aquest decret a les denominades "àrees de recuperació" de l'espècie.

Ha de donar-se prioritat a la difusió, en els diferents estaments socials implicats en la conservació de l'hàbitat de l'ànec (a nivell local, propietaris, caçadors i pescadors, agricultors i agents de l'autoritat), insistint en la importància de la seua col·laboració en la conservació tant de l'hàbitat com de l'espècie, de les mesures que s'han d'adoptar per a la protecció de l'hàbitat contingudes en aquest pla i a la vigilància del seu compliment. Igualment, ha de procedir-se a l'afavoriment, mitjançant subvencions o convenis, de la modificació d'aquelles

Alteracions greus de l'hàbitat de l'ànec capblanc.

pràctiques que resulten perjudicials per a la conservació de l'espècie.

Per fi, és necessari controlar les actuacions dels organismes públics que puga alterar l'hàbitat de l'ànec capblanc, a través del compliment de la normativa d'impacte ambiental corresponent.

Quan resulte estrictament necessari per no existir una altra manera per a evitar la destrucció de l'hàbitat, es procedirà a la compra de terrenys.

2.4. Desenvolupament de programes d'investigació i educatius

La investigació científica ha de proveir els coneixements necessaris per a totes les actuacions de maneig tant de l'hàbitat com de l'espècie, per la qual cosa ha de ser un motor fonamental de tot pla de recuperació.

La investigació científica ha d'anar encaminada a obtenir les dades necessàries en cada fase del programa, i desenvolupar-se segons l'evolució de la població de l'espècie i de la seua distribució en les distintes àrees estipulades.

Es consideren prioritàries les investigacions sobre l'ús de l'hàbitat; requeriments ecològics, determinació d'aquells paràmetres de l'hàbitat que són deter-

minants per al seu ús i que, a més, atorguen a l'espècie avantatge competitiu enfront d'altres, estudis sobre interaccions interespecífiques i intraespecífiques, sobre ecologia tròfica, i d'introgresió genètica amb l'ànec de Jamaica, moviments de la població, etc.

Tant els objectius com el desenvolupament i els resultats del Pla de recuperació han de fer-se públics per a obtenir un suport social a la seua execució, sense el qual és difícil que arribe a complir-se amb l'èxit esperat. Han de realitzar-se tant campanyes genèriques dirigides a la població en general, com altres específiques destinades a tractar aspectes concrets del pla i dirigides als sectors més relacionats amb l'espècie, especialment als agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del seu compliment i als afectats per les mesures (propietaris de tolles, agricultors i regants, pescadors, etc.). Independentment, es realitzarà la difusió del pla i dels seus resultats en ambients científics i tècnics mitjançant les publicacions especialitzades que es consideren més oportunes.

3. Programa d'actuacions

3.1. Plans d'acció

L'execució concreta de les mesures relacionades en l'apartat anterior depèn de l'existència de suficients mitjans humans i materials, com també de l'evolució de l'espècie. Per aqueix motiu, resulta preferible no realitzar un únic programa d'actuacions, sinó que periòdicament s'aproven plans d'acció que establisquen tant els objectius com les actuacions que s'han de desenvolupar i detallan els mitjans humans i financers destinats a aquests fins.

Totes les actuacions dels successius plans d'acció del Pla de recuperació de

l'espècie es duran a terme de forma continuada, i per a aquelles accions que fóra necessari realitzar de manera puntual, s'establiran fases d'execució en el corresponent pla d'acció.

3.2. Relació amb altres administracions

Es considera necessari l'establiment de convenis de col·laboració o acords, amb ajuntaments, propietaris de terrenys i administracions amb competències substantives, per a la realització de treballs de gestió o restauració de l'hàbitat, campanyes de divulgació, etc.

3.3. Instruments financers requerits

Totes les accions que s'han de realitzar dins dels successius plans d'acció estaran finançades a càrrec del programa 442.30, sense que açò supose l'exclusió del finançament per part d'altres administracions o altres programes d'inversió. La Conselleria de Territori i Habitatge assignarà a aquest programa el personal necessari per a la seua adequada execució.

4. Avaluació del pla

4.1. Objectiu

Es tracta d'avaluar, d'una banda, el compliment del pla i, d'una altra, l'adequació de les mesures contingudes en aquest, i les accions realitzades, al compliment dels objectius marcats. Es considera que la millor forma d'avaluar el pla és realitzar un seguiment que aporte informació sobre la situació de l'espècie en el seu medi natural i, per tant, de l'avaluació del seu risc d'extinció a través de censos i prospeccions periòdiques en el medi. No obstant això, hi ha altres indicadors que poden donar informació sobre el compliment total o parcial dels objectius del pla i que es detallen a continuació. Els successius plans

d'acció que s'elaboren en desplegament d'aquest decret han de realitzar una estimació del compliment d'objectius, a través de l'avaluació d'aquests indicadors.

4.2. Indicadors de compliment d'objectius

Poden considerar-se com a indicadors del compliment dels objectius establits els factors següents:

- . Augment en el nombre de femelles reproductores, ja que açò suposa un possible augment de l'àrea de distribució de l'espècie, un augment de la qualitat de l'hàbitat utilitzat i una disminució del risc de perill d'extinció.

- . Augment del nombre d'aiguamolls ocupats per l'espècie amb reproducció comprovada i en anys consecutius en les zones denominades com a .àrees de recuperació. o qualsevol altra zona no compresa en les categories establides, ja que és signe de colonització de noves zones i per tant de reducció de factors negatius en el seu hàbitat i disminució del perill d'extinció per expansió de la població en un nombre més gran d'aiguamolls.

- . Augment del nombre d'exemplars a la Comunitat Valenciana dels censos coordinats nacionals establits, com a mesura d'estabilitat en la qualitat de l'hàbitat dels aiguamolls ocupats per l'espècie.

- . Disminució del nombre d'exemplars abatuts de l'ànec de Jamaica i híbrids, com a senyal de l'eficàcia de les mesures d'actuació preses i disminució del risc d'introgresió genètica.

- . Absència de casos d'introgresió genètica en els exemplars analitzats durant el desenvolupament del pla, com a mesura d'eficàcia en l'eliminació de l'ànec de Jamaica.

Control i seguiment de les poblacions de l'ànec capblanc.

- . Augment en el nombre de convenis i acords establits, la qual cosa equival a una major disponibilitat de mitjans humans i materials on dur a terme treballs de restauració de l'hàbitat per a adaptar-lo a les necessitats de l'espècie.

5. Mecanismes de participació

La Generalitat facilitarà la participació d'entitats públiques i privades en l'execució dels plans d'acció per a la conservació d'aquesta espècie. Es considera de particular interès la firma de convenis de col·laboració amb comunitats de regants, associacions de propietaris, caçadors i pescadors i ajuntaments implicats. Una altra via possible de col·laboració és la declaració de reserves voluntàries de fauna a terrenys que pertanyen a aquestes entitats.

Es consideraran prioritàries les propostes de les entitats l'àmbit d'actuació de les quals incloga les àrees descrites en els articles 3.1 i 3.2 d'aquest decret. Així mateix, podran ser subvencionades les inversions relacionades amb actuacions previstes en aquest decret o en els plans d'acció.

6.- Annex I: Decret 93/2005

DECRET 93/2005, de 13 de maig, del Consell de la Generalitat, pel qual s'aprova el Pla de Recuperació de l'Ànec Capblanc a la Comunitat Valenciana. [2005/F5501]

La Comunitat Valenciana alberga una sèrie d'aiguamolls que conformen un patrimoni natural d'extraordinària importància en l'àmbit nacional. Igualment, se situa entre les comunitats autònomes amb un nombre més gran de zones humides incloses en la llista d'aiguamolls d'importància internacional del conveni RAMSAR (Iran, 1971).

Gran part d'aquesta importància es dona per les comunitats biològiques que alberguen aquests aiguamolls, entre les quals destaquen les comunitats ornítiques. Entre aquestes cal destacar algunes espècies les poblacions de les quals a la Comunitat Valenciana es troben entre les més importants a escala europea. A més, algunes d'aquestes espècies estan catalogades en perill d'extinció a causa de la situació de conservació en què es troben, per la qual cosa la Comunitat Valenciana té una alta responsabilitat en la conservació dels hàbitats en què es localitzen. Una d'elles és l'ànec capblanc (*Oxyura leucocephala*).

L'ànec capblanc (*Oxyura leucocephala*) és un ànec bussejador de grandària i pes mitjà i de morfologia molt característica. El gènere *Oxyura* presenta sis espècies, de les quals a Euràsia se'n distribueix una sola, repartida en quatre poblacions biogeogràfiques. La d'Europa occidental es distribueix únicament per Espanya i el nord d'Àfrica.

A Espanya, principal país de repro-

ducció de la població occidental, els màxims censos han estimat xifres d'unes 600 parelles reproductores. Aquesta situació, encara no pot considerar-se bona, és el resultat de molts anys d'esforços per part de les administracions i altres sectors implicats en la seua conservació, ja que en 1973 el total de la població espanyola es va estimar en 22 parelles, localitzades en una sola llacuna andalusa.

Aquesta situació ha conduït a la inclusió d'aquesta espècie en tots els llistats internacionals d'espècies amenaçades:

- . Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN) catalogada com a en perill.

- . Conveni de Berna. Relatiu a la Conservació de la Vida Silvestre i el Medi Natural a Europa, inclosa en l'annex II (espècies estrictament protegides).

- . Conveni de Bonn. Relatiu a la Conservació de les espècies migratòries d'animals silvestres, inclosa en l'annex II, com a espècie per a la qual els estats firmants s'esforçaran per concloure acords en el seu benefici.

- . Directiva 79/409/CEE del Consell (Directiva d'aus, de 2 d'abril), inclosa en l'annex I, com a espècie d'interés comunitari per a la seua conservació.

Dins de la legislació nacional i de la Generalitat s'ha inclòs en la màxima categoria d'amenaça en els catàlegs següents:

- . Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades (Reial Decret 439/1990, de 30 de març): en perill d'extinció.

- . Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenaçades (Decret 32/2004,

de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat): en perill d'extinció.

Aquesta catalogació legal implica no sols la protecció passiva que la legislació espanyola atorga, en general, a la gran majoria d'espècies de fauna, sinó la realització d'esforços actius per a la seua conservació. Aquests esforços han d'articular-se legalment amb l'aprovació del corresponent Pla de Recuperació. Atés que el model de Pla de recuperació pel qual s'ha optat és de caràcter purament normatiu, s'ha elaborat un annex a aquest que conté la resta dels continguts mínims que estableixen tant la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, com el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenaçada.

La Generalitat, com a part important en el conjunt d'actors els esforços dels quals, tant a nivell internacional com nacional, han de coadjuvar a la conservació de l'espècie, ha desenvolupat nombroses accions enfocades a la preservació de l'ànec en el seu territori, a vegades amb suport dels fons europeus, a través del corresponent projecte Life. En l'actualitat, la Conselleria de Territori i Habitatge continua realitzant notables esforços per a la seua conservació, per la importància de la població que alberga el seu territori. La supervivència de la població d'ànec capblanc del Mediterrani occidental depén en gran manera dels esforços i recursos que es destinen a la seua conservació a la Comunitat Valenciana.

En la redacció d'aquest document s'han tingut en compte els criteris orientadors recollits en l'Estratègia Nacional per a la conservació de l'ànec capblanc

a Espanya, aprovada per la Conferència Sectorial de Medi Ambient el 29 de gener de 2005.

Per tot això, a proposta del conseller de Territori i Habitatge i amb la deliberació prèvia del Consell de la Generalitat, en la reunió del dia 13 de maig de 2005,

DECRETE

Article 1. Objecte

1.1. L'objecte del present decret és definir un règim especial de protecció per a l'ànec capblanc i el seu hàbitat, com també l'ordenació de les accions necessàries per a augmentar i expandir les seues poblacions dins de la seua àrea original de distribució, assegurar la seua presència futura en el medi natural i allunyar l'espècie del perill d'extinció, en compliment del que disposa l'article 4 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual es va crear i regula el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenacades, i en l'article 31.3 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres. Tot això justificat per la situació i característiques de l'espècie que es detallen a l'annex II d'aquesta disposició.

1.2. Correspon a la Conselleria de Territori i Habitatge, mitjançant la Direcció General de Gestió del Medi Natural, assegurar el compliment del Pla de Recuperació de l'Ànec Capblanc a la Comunitat Valenciana.

Article 2. Àmbit

El present decret s'aplicarà en tot el territori de la Comunitat Valenciana pel que fa a la protecció dels exemplars de l'espècie, i en les zones definides en el

seu article 3 pel que fa a la protecció del seu hàbitat. La delimitació de les dites zones s'inclou com a annex I d'aquesta disposició.

Article 3. Àrees d'aplicació

Les mesures de protecció i regeneració de l'hàbitat previstes en el present pla s'aplicaran en els àmbits següents:

3.1. Àrees de conservació

Es consideren àrees de conservació de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana aquelles zones que alberguen poblacions de l'espècie tant en època reproductora com en l'hivernant, de forma estable en el temps, i la preservació de les quals és de capital importància per a la conservació de l'espècie i la seua població a la Comunitat Valenciana. Són les següents:

- . Parc Natural del Fondo: embassaments de Ponent i Llevant. Tolles SE i SW. Tolla N. Tolles del Canal i de Sendera de Sendrés. Tolla del Racó.

- . Els Bassars-Clot de Galvany: part de la zona humida catalogada situada a l'est de la carretera nacional 332. (Acord de 10 de setembre de 2002, del Consell de la Generalitat, d'aprovació del Catàleg de Zones Humides de la Comunitat Valenciana).

3.2. Àrees de recuperació

Es consideren àrees de recuperació de l'ànec capblanc a la Comunitat Valenciana aquelles zones que han albergat exemplars de l'espècie tant en època reproductora com hivernant, de forma esporàdica i no continuada durant els últims anys i que posseeixen un hàbitat potencialment adequat per a l'espècie.

Són les següents:

- . Parc Natural del Fondo: zona de l'aiguamoll classificada de protecció especial ecològica segons el Decret 232/1994, de 8 de novembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar definitivament el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural del Fondo, i que no està comprés en la descrita en el punt 3.1.

- . Hondo de Amorós: tota la zona humida inclosa en el Catàleg de zones humides de la Comunitat Valenciana (Acord de 10 de setembre de 2002, del Consell de la Generalitat, d'aprovació del Catàleg de Zones Humides de la Comunitat Valenciana).

- . Els Bassars-Clot de Galvany: part de la zona humida catalogada situada a l'oest de la carretera nacional 332. (Acord de 10 de setembre del 2002, del Consell de la Generalitat, d'aprovació del Catàleg de Zones Humides de la Comunitat Valenciana).

- . Parc Natural de les Salines de Santa Pola: part de l'aiguamoll la zona del qual està declarada de protecció especial ecològica segons el Decret 202/1994, de 13 de setembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar definitivament el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural de les Salines de Santa Pola.

3.3. Reserves de fauna

Conforme al que disposa el Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, es podran declarar reserves de fauna per a l'ànec capblanc els espais que, contenint un hàbitat potencialment adequat per a l'espècie, constitueixen reductes aïllats, i es podrà dur a terme en aquestes les

actuacions de conservació pertinents per a la recuperació de la població de l'espècie.

Article 4. Hàbitat de l'ànec capblanc

4.1. A l'efecte previst en els articles 26, 31 i 38.7 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, com també en l'article 9.2 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual es va crear i regula el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenaçades, en l'àmbit dels espais inclosos en l'article anterior, es defineix com a hàbitat de l'ànec capblanc el següent: zones palustres amb extensions d'aigües lliures permanents, semipermanents o temporals, dolços o salobres i alcalines, que presenten una profunditat menor de 300 cm.

4.2. A l'efecte de mantindre la presència continuada de l'espècie en les zones definides en l'article 3.1 d'aquest decret, es realitzaran les actuacions oportunes per a garantir, en períodes de sequera, l'aportació de cabals en les condicions de qualitat i quantitat necessàries per al manteniment de l'espècie.

Article 5. Règim de protecció de l'hàbitat

5.1. En les àrees de conservació definides en l'article 3.1 d'aquest decret, a més de la normativa específica existent per a la zona humida o la genèrica d'aplicació en les dites àrees, es prohibeix qualsevol actuació que pugui suposar una alteració de l'hàbitat amb el consegüent perjudici per a l'espècie i, en particular, s'estableix el següent règim d'usos:

- . Es prohibeix l'activitat cinegètica.
- . Es prohibeix l'activitat piscícola en

tots aquells vedats que no posseïsquen un pla de gestió piscícola aprovat per l'administració (article 20 del Decret 232/1994, de 8 de novembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar definitivament el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural del Fondo). En els plans de gestió s'han de detallar de forma específica les mesures que tendeixen a conservar la població de l'ànec capblanc. Tots aquells titulars que posseïsquen un pla de gestió piscícola aprovat per l'administració han d'adaptar-ho, mitjançant renovació administrativa, a les condicions de conservació de l'espècie, en el termini de sis mesos a partir de la publicació del present decret.

. Les tasques de gestió de la vegetació perillacunar com ara la tallada, la crema, el desbrossament o qualsevol acció encaminada a eliminar o reduir la vegetació, es realitzaran en el període comprés entre l'1 d'octubre i el 31 de gener.

. La neteja del fons de les séquies i assarbs (neteges) s'efectuarà en el període comprés entre octubre i gener, ambdós mesos inclosos.

. Es prohibeix la utilització de qualsevol tipus d'herbicida per a l'eliminació de la vegetació de marges, camins i vegetació aquàtica o de ribera.

. Es prohibeixen els aterraments, abocaments de materials sòlids i líquids d'origen urbà, agrícola o industrial.

. Es prohibeix la introducció, el reforçament de les poblacions i el trasbals de les espècies següents: gambúsia (*Gambusia holbrooki*), carpa (*Cyprinus carpio*), carpi vermell (*Carassius auratus*), cranc de riu americà (*Procambarus clarkii*), i tortuga de la

Florida (*Trachemys* sp.), com també qualsevol altra espècie exòtica de fauna i flora.

- . Es prohibeix la dessecació, fins i tot temporal, de zones inundades, no autoritzada per la Conselleria de Territori i Habitatge.

- . Queden prohibides les actuacions que ocasionen un canvi brusc en els nivells d'inundació en el període comprés entre l'1 de febrer i el 31 d'agost.

- . Queda prohibida l'execució no autoritzada de qualsevol projecte o actuació que supose la modificació de les condicions de l'hàbitat de l'espècie o que pose en perill la qualitat d'aquest.

5.2. En les àrees de recuperació definides en l'article 3.2 d'aquest decret, a més de la normativa específica existent per a la zona humida o la genèrica d'aplicació en les dites àrees, es prohibeix qualsevol actuació que pugui suposar una alteració de l'hàbitat amb el consegüent perjudici per a l'espècie i, en particular, s'estableix el següent règim d'usos:

- . L'activitat cinegètica i piscícola ha d'adaptar-se al que estableix el Decret 232/1994, de 8 de novembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural del Fondo, en els articles 19 i 20, i el Decret 202/1994, de 13 de setembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es va aprovar el Pla Rector d'Ús i Gestió (PRUG) del Parc Natural de les Salines de Santa Pola, en els seus articles 21 i 22. Tots aquells titulars de drets cinegètics i piscícoles que tinguin la seva situació degudament autoritzada han d'adaptar els seus plans mitjançant

renovació administrativa a les condicions de conservació de l'espècie. Aquells llocs no subjectes a les regulacions esmentades han de presentar els seus corresponents plans d'aprofitament per a poder continuar realitzant aquestes activitats, en un termini no superior a dotze mesos a partir de l'aprovació del present pla de recuperació.

- . Les tasques de gestió de la vegetació perillacunar definides com la talla, la crema, el desbrossament o qualsevol acció encaminada a eliminar o reduir la vegetació, es realitzaran en el període comprés entre l'1 d'octubre i el 31 de gener.

- . La neteja del fons de les séquies i assarbs (neteges) s'efectuarà en el període comprés entre setembre i gener, ambdós mesos inclosos.

- . Es prohibeix la utilització de qualsevol tipus d'herbicida per a l'eliminació de la vegetació de marges, camins i vegetació aquàtica o de ribera.

- . Queda prohibida la introducció, el reforçament de les poblacions i el trasbals de les espècies següents: gambúsia, carpa, carpi vermell, com també del cranc de riu americà, tortuga de Florida i de qualsevol altra espècie exòtica de fauna i flora.

- . Es prohibeixen els aterraments, abocaments de materials sòlids i líquids d'origen urbà, agrícola o industrial.

5.3. En les reserves de fauna per a l'ànec capblanc a què es refereix l'article 3.1.3, la normativa aplicable serà, com a mínim, la que figure en les normes de protecció aprovades en la seva declaració o, si no n'hi ha, la continguda en l'article 5.1.

5.4. Amb independència de la tramitació a què estiguera subjecta, l'avaluació ambiental (informe, estimació o declaració d'impacte ambiental o altres) de qualssevol actuacions, plans o projectes que, per les seues característiques o ubicació, puguen afectar les àrees definides en l'article 3, ha d'avaluar amb especial atenció els efectes que sobre la conservació de l'ànec capblanc poden derivar-se de la realització del projecte, com també mencionar expressament, en la declaració corresponent, l'efecte previst sobre les poblacions de l'espècie.

Aquelles actuacions o projectes que no s'executen directament en les zones descrites en l'article 3, però que previsiblement tinguen un efecte alterador de les condicions naturals d'aquests enclavaments, també han de ser avaluats. En especial, s'han d'avaluar amb major interès, per l'efecte sobre l'hàbitat i poblacions de l'espècie, els següents projectes tipus:

- Posada en marxa de plans d'actuació agrícola que suposen modificació de sistemes de regs, desviacions de canals o séquies, canalitzacions i, en general, totes aquelles actuacions que puguen modificar el funcionament hídric de l'espai.

- Posada en marxa de plans de defensa contra inundacions que afecten l'hàbitat o les seues condicions hídriques, instal·lació de bombes de drenatge, modificació de cursos d'aigua o canalitzacions.

- Bombaments, drenatges, o instal·lació de qualsevol dispositiu que facilite la dessecació del terreny, incloent l'extracció d'aigua amb fins agrícoles o altres.

5.5. En el cas de les àrees establides en l'article 3 l'àmbit de les quals es trobe inclòs en el d'un espai natural protegit que compte amb Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals o Pla Rector d'Ús i Gestió en vigor, les determinacions d'aquest decret tindran caràcter complementari, en especial per a aquells aspectes que no hagen sigut objecte específic de regulació en aquests plans. En el cas que l'espai protegit no compte amb normativa aprovada o aquesta es trobe en procés de revisió, els plans corresponents han d'incorporar les determinacions d'aquest decret.

Article 6. Règim de protecció dels exemplars

6.1. D'acord amb el que preveu l'article 31 de la Llei 4/1989, de 27 de març, i en l'article 9 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, queda prohibit, amb caràcter general, posseir, transportar, vendre, exposar per a la venda, importar o exportar exemplars vius o morts, inclosos els seus ous, i qualsevol activitat realitzada amb l'objecte de matar-los, capturar-los i perseguir-los.

6.2. Les altres espècies del gènere *Oxyura* queden també sotmeses a aquesta prohibició pel que fa a la possessió, el transport, la venda, l'exposició per a la venda, la importació o l'exportació d'exemplars vius o morts, inclosos els seus ous. Els individus de l'espècie ànec de Jamaica *Oxyura jamaicensis* que s'instal·len en qualsevol hàbitat de la Comunitat Valenciana seran objecte d'una eliminació selectiva, i durà a terme la tutela d'aquesta acció la Conselleria de Territori i Habitatge.

6.3. La tinença d'exemplars i restes

només s'autoritzarà amb fins educatius o d'investigació. Aquesta autorització exclourà expressament la cessió a tercer i l'alliberament en el medi natural.

6.4. La captura d'exemplars en el medi natural amb fins d'investigació s'autoritzarà únicament quan estiga orientada directament a la conservació de l'espècie.

Article 7. Mesures de restauració de l'hàbitat

7.1. Per a recuperar la presència de l'espècie dins de la seua àrea de distribució potencial, la Generalitat executarà projectes de restauració de l'hàbitat en àrees que reunisquen les característiques definides en l'article 3.

7.2. Si no existeix disponibilitat de terrenys, es procedirà a l'adquisició d'aquests.

Article 8. Plans d'acció

8.1. El Pla de recuperació es desenvoluparà mitjançant successius plans d'acció que, per períodes de vigència no superiors a cinc anys, concretaran els objectius que s'han d'aconseguir i les actuacions i mitjans necessaris per a la seua aplicació.

8.2. El contingut d'aquests plans serà:

- . Anàlisi de la situació de l'espècie, distribució, estat de les poblacions, estat de conservació del seu hàbitat, amenaces i avaluació de les actuacions de conservació executades prèviament.

- . Desenvolupament del programa de conservació de l'hàbitat i de les poblacions, amb determinació de les mesures que s'han d'adoptar i competències per al seu compliment.

- . Desenvolupament del programa de

restauració de l'hàbitat, amb indicació de les zones preferents d'actuació.

- . Desenvolupament del programa de restauració de poblacions, s'inclou el de cria en captivitat de l'espècie, en cas de considerar-se necessari.

- . Prioritats d'investigació científica i tècnica.

- . Desenvolupament del programa de comunicació i educació ambiental.

- . Desenvolupament del programa de participació, amb detall dels mecanismes necessaris per a fomentar-la.

- . Desenvolupament del programa d'actuació amb indicació del calendari i fases d'execució, relació amb altres administracions, establiment d'acords i convenis, mesures legals i administratives complementàries, i instruments financers requerits.

- . Programa de seguiment: mesures de control del compliment del pla i dels seus objectius.

Article 9. Execució dels plans

9.1. Els plans d'acció seran redactats per la Direcció General de Gestió del Medi Natural i aprovats per resolució del conseller de Territori i Habitatge, amb un informe previ favorable de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació.

9.2. Als efectes de coordinar la seua execució, la Direcció General de Gestió del Medi Natural designarà un tècnic per a realitzar el seguiment de totes les accions i els objectius establits. També ha de contrastar la vigència del Pla de recuperació i l'eficàcia de les mesures dutes a terme dins del Pla d'acció. Així mateix, serà el responsable de la coordinació amb el Grup de Treball de l'à-

nec capblanc que pertany al Comité de Fauna i Flora del Ministeri de Medi Ambient, com també de proposar la realització de totes aquelles actuacions de conservació a la Comunitat Valenciana dins del que s'establisca després de l'aprovació de l'Estratègia nacional per a la conservació de l'espècie.

Article 10. Participació

10.1. La Generalitat facilitarà la participació d'entitats públiques i privades en l'execució dels plans d'acció per a la conservació d'aquesta espècie. Es consideraran prioritàries les propostes de les entitats l'àmbit d'actuació de les quals incloga les àrees descrites en els articles 3.1 i 3.2.

10.2. Podran ser subvencionades les inversions relacionades amb actuacions previstes en aquest decret o en els plans d'acció.

Article 11. Autoritzacions i excepcions

11.1. Les autoritzacions a què es refereixen els articles 5 i 6 han de ser emeses per la Direcció General de Gestió del Medi Natural, de la Conselleria de Territori i Habitatge. Aquestes autoritzacions s'emetran en el termini màxim de tres mesos des de la data de recepció de la sol·licitud, i serà positiu el silenci administratiu, en tot cas.

11.2. En el cas d'àrees de conservació, àrees de recuperació o reserves de l'ànec capblanc compreses en l'àmbit d'espais naturals protegits, llocs de la xarxa Natura 2000 i zones humides catalogades, les autoritzacions a què es refereixen els articles 5.1 i 5.2 comptaran amb informe previ emés per l'òrgan responsable de la gestió de l'espai

corresponent.

11.3. El règim d'excepció al marc general de protecció establert en aquest decret serà el previst en l'article 13 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat. La resolució de les autoritzacions excepcionals previstes en aquest correspondran a la Direcció General de Gestió del Medi Natural.

Article 12. Règim sancionador

El règim sancionador en la matèria regulada en el present decret serà l'establert en el títol VI de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, i en la Llei 11/1994, de 27 de desembre, de la Generalitat, d'Espais Naturals Protegits de la Comunitat Valenciana, en relació amb els articles 17 i 18 del Decret 32/2004, de 27 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual es va crear i regula el Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenaçades.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculta el conseller de Territori i Habitatge per a dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'aplicació del present decret.

Segona

El present decret entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.

Castelló de la Plana, 13 de maig de 2005

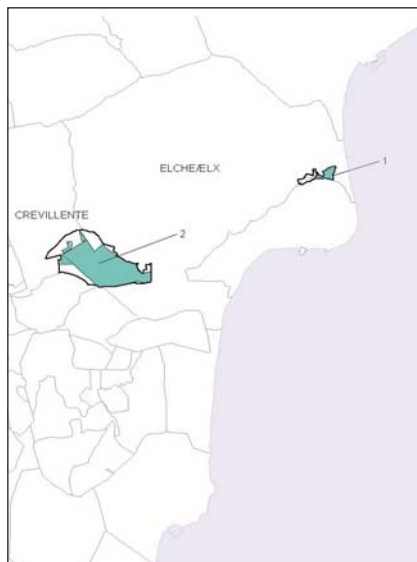
El president de la Generalitat,

FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Territori i Habitatge,

RAFAEL BLASCO CASTANY

7.- Annex II: Cartografia

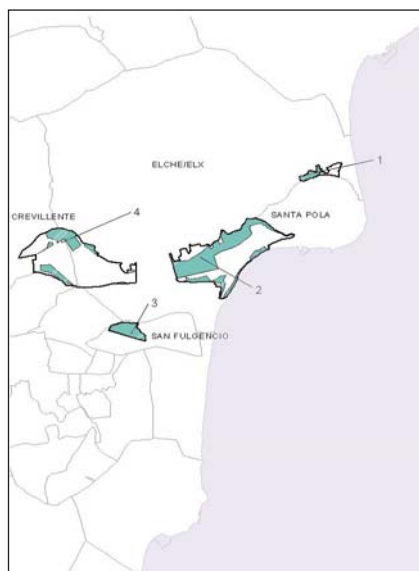

Àrees de conservació

- 1.- Catàleg de zones humides: Els Bassars
- 2.- Parc Natural del Fondo

Àrees de recuperació

- 1.- Catàleg de Zones Humides: Els Bassars
- 2.- Parc Natural de les Salines de Santa Pola
- 3.- Catàleg de Zones Humides: El Hondo de Amorós
- 4.- Parc Natural del Fondo

Publicacions de la Conselleria de
Territori i Habitatge

